

SLOVENSKI NAROD.

Isnaja vsak dan, izvzemaš ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajo. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiri- stopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši

Še en način podpiranja nemškutarstva.

(Poglavje o naših muzikalnih razmerah.)

II.

K tem nepristojnostim pridružuje se še ta, ki je za naš narod najvažnejša, da bi pod krilom muzikalnega zavoda mladina se izrejevala — menite za umetelnike domače? Kaj še! — za odpadnike slovenske domovine. Duh, ki prevladuje v tem društvu, polastil bi se mladine in enkrat ujeta, ostala bi zavezana v sovražne nam spona.

V to preustrojeno šolo bi zahajali učenci ljudskih šol, vadnice, realke in gimnazije; izmed teh bi bilo nekaj otrok društvnikov. Kakor zdaj, bi tudi potem morali odraščati nekaj šolnine. Koliko, nam nij znano. Menimo pa, ako se hoče v muzikalnem oziru na Kranjskem kaj storiti, da se deca vsaj 10 let brezplačno tega nauka udeležujejo, sicer se svrha — širiti muzikalni duh na Kranjskem — nikdar ne bo dosegla. Zavod bo stal odprt le premožnejšim, talentiranim pa je in bo za vselej prilika odvzeta, v tej stroki kaj prisvojiti si. To naj bode le mimgrede omenjeno.

Oglejmo si zdaj organizacijo te šole. Glede starosti, muzikalne nadarjenosti in pri izurjenosti bode šola baje razdeljena na več oddelkov. Razdelitve učencev po stroku raznih šol si ne moremo misliti, ker učencem ljudskih ali srednjih šol je nauk v godbi enako težaven. Po muzikalnej spretnosti učencev naredili se bodo oddelki in tem bo na teden vsaj po 2 uri nauka odmerjenega. Več ko 2 krat na teden se mladina s šolskimi predmeti uže tako preobložena, ne more pozivljati k vajam, če tudi bi vsakdanja vaja ne bila odveč, pa tudi učiteljem bi

fizičnega časa manjkalo, ker bi več oddelkov imeli podučevati in to po obligatnem šolskem nauku po polu dne. Blizu tako si mislimo ta zavod urejen. Praktično izpeljavo tega reda pa opovira deloma naslednja okolščina. — Po dokončanem obligatnem nauku, zbirali bi se učenci v lokalnih društvih, hodili od jednega konca mesta v drug, prenašali gosli sem ter tja, zaradi malice zahajali bi po šoli domov ter izgubili precej časa in zaradi daljših potov bi ne mogli hkrati v šolo priti. Mislimo si pak te zapreke odstranjene. Kakovšen bi bil nauk in uspeh pri pomnoženem številu učencev? Učenci, ki so hodili do sedaj v društveno šolo, bi se morali uvrstiti med one, ki bi prišli iz raznih ljubljanskih šol. Združevanje dveh muzikalnih zavodov v eno truplo bilo bi pa zlasti novej stranki glede napredka in uspeha jako na kvar. Kakor se dan denes šole ne razpuščajo, temuč množijo, tako bi se ne smelo razpustiti dosedanjih muzikalnih šol. Ali so bile mar tako slabe? Reorganizujejo naj se in učini res kaj praktičnega, to bode vladi na čast in napredku v prid. Ta manever pa je jako slaba ilustracija dosedanjim godbenim šolam. S tem je pravično obsojena. Čestitamo!

Nikakor ne moremo pritegniti vladnej nameri. Godbeni učitelji, sami tujci, bi obračali svojo pozornost le bolj na deco ljubljanske nemškovaalne inteligencije, sovražnih nam „patricijerjev“, in pozivali mladino slovenskih „plebejcev“. In ker bi za té vendar le nekaj morali storiti, — vsaj bi bili za njih napredek odgovorni, imeli bi ljubljenci vsakako nekaj izgube. Torej niti ena, niti druga stranka se ne more zadovoljiti s tem planom, naj manj pa narodna. Deca društvnikov bila bi vedno prva, ter nauka bolj deležna, nego p. izvzeti novi učenci,

kajti marljivo izobraževanje onih zagotavlja obstanek prvotnega društva, zanemarjanje teh pa mu ne škoduje. — Ker ima filharmonično društvo skrbeti v prvi vrsti za dobre produkcije, mora tudi dobre moči izrejevati in učenci bi se bolj pripravljali na sodelovanje, nego da bi se urila po strogi sistematiki in izborni metodi, pri kateri imajo vsi enak prid. Privzeti „plebejci“ bi imeli le očma v društvenih učiteljih, mesto nepristranskega očeta.

Pa to strankarstvo bode še eklatantnejše, če vzamemo v misel razmero med slovenskimi učenci in nemškimi učitelji. Le malo je osob druge narodnosti, zlasti izmed onih, ki se od naših davkov plačujejo, ki bi priznavali narodno ravnopravnost. Večina nas sovraži, ter nas ima za nekultivirane „divjake“. Nevoljno se obračajo od nas, ker nas ne umejo in mi njih ne. Ta nevolja pri nobenem tako hitro ne vzkipi, nego pri učiteljih, ki menijo, da imajo le s tako „zabitimi“ glavami opraviti, in da morajo slovenski učenci „die zweite Landessprache“ (!) tako „geläufig“ znati, kakor oni svoj materini jezik. Komu bi tu ne vstajali lasje pokonci?! Kako se bode tu mladini slovenskej godilo, to zdaj lahko vsak kombinuje.

Odločno protestujemo zoper to, da se naša mladina „nolens volens“ izroči takemu zavodu, ki si po svojih potrebah izbira mojstre, a ne pedagoge in metodikarje. Deželnemu šolskemu svetu bi se morala očitati nečuvstva brezvestnost, ko bi tebi nič meni, nič plačeval učitelja in šolske potrebščine, zraven pa odstopil enostranske družbi svojo pravico, izbirati in imenovati godbene učitelje. Pod katerim nadzorstvom bode ta šola, si dovoljujemo tu vprašati? Mar pod direktorjem filharmonične družbe? — Brž ko ne pod nobenim, kakor zdaj niso vsi

Listek.

Hči starega sodca.

(Izvirna povest, spisal Liberius.)

VIII.

(Dalje.)

Nenavadno bleda in vtopljenja sedi isto po polu dne Valerija na vrtu pod košato stoletno lipo, s knjigo v roci, katera jej pa ne more podariti danes iste razmišljenosti, kakor v minulih, nekdanjih dnevih, kajti mnogo potov jo položil v naročje in zre z mrklm očesom pred se, kakor bi opazovala veseli ples nadležnih mušic, ki plešejo v urnem kolobaru pred njenim očesom.

„Bog vé, kaj dela on zdajci,“ vzdihne skrivno posled. „Ali sedi tudi v samoti, kakor jaz, in misli na nesrečno Valerijo. A kaj bo, on nijma srca! Kdor služi tujstvu,

je sužnji kreh, on zaničuje vse drugo, pozablja ljubezen do domovja, do svojih.

O kako lepo je bilo pač nekdanj, ko sva sedela še v srečnih dnevih skupaj in kovala v goljufive, bežeče oblake, zlate gradove. Da, Davorin, če pomislim na tvoje besede tedaj in na tvoj denašnji stan, zmrača se mi um, nepopisljiva grenkost, zaničevanje zoper vse, kar je v zvezi z najino ljubeznijo.

Da Davorin, ljubiti sovražnika, zatiralca svojega naroda, to e strašno. To je nenaravno, neizbrisljiva sramota slabemu ženstvu. Gorje, in ti — Davorin, ti si moj sovražnik — sovražnik mojega očeta.“

Bledost in brezup oblije pri teh besedah Valerijin obraz, katerega zakrije s svojimi belimi rokami in sloni, kakor kamenita, mrtva podoba.

Tako ne opazi, da se ji približuje gra-

ščak Selvani, ter jo rahlo prime za nježno roko.

Valerija se zgane in vsklikne: „Kdo je?“ A ko spozna pred soboj graščaka, zarudi in pobesi pogled.

„Ne zamerite, da vas motim, blaga Valerija, v vaši zamišljenosti. Imenitne reči me silijo, govoriti z vami danes zadnjo odločilno besedo,“ pravi prijazno in zatirajoč svojo navadno osornost, Selvani, ter vpra nepremakljivo v deklico svoje strasti plameče oko.

„Kaj morete govoriti s slabo deklico tako važnega, gospod graščak? Moj svet, moja misel vam ne more koristiti v nobeni zadevi. Če pa menite govoriti v zadnjih rečeh, prosim vas, ne mučite me dalje z njimi, moj sklep je nespremenljiv, moje srce neobčutno. Vsaj kdor je brez osebnosti, nesramno goljufan, kot jaz, nijma več čutil,

naši muzikalni zavodi, ker učitelji in profesorji, ali kako se jim mora reči, delajo, kakor se jim izljubi. Njihovo delovanje je monopol, katerega se ne sme nihče dotakniti. *Facta loquuntur!*

Vstane v Hercegovini.

Denes so še precej vesele vesti poročati iz jugoslovanskega bojišča.

Nemška, Turkom prijazna „*Triester Zeitung*“ ima iz Dubrovnika sledeči telegram: Upor v Hercegovini raste. Iz Črne gore in iz Krivošije je prišlo okolo 1000 mož vstašem na pomoč. Skoro vse vasi v Hercegovini navzdolž ob meji Dubrovnika in Črne gore so prijele za orožje. Ustaši so z živežem dobro preskrljeni. Potovanje srbskega kneza je tam vzbudilo veliko pozornost in se misli, da bode situacija ozbiljena postala.“

Iz Zadra pak se „*Obzoru*“ brzojavlja 4. avg.: „Včerajšnji boj pri Krupi še traje. Pri Nevesinji so uporniki zapodili Turke in jim vzeli tri kanone. Krivošijanci tekó v pomoč Hercegovcem. Turci so požgali Dračvo, Gorico i Doljane. Na Metkoviče (v Avstrijo) je pribeglo iz Hercegovine 2000 duš.“

Iz Bosne se istemu „*O.*“ piše: „Znaite, da je sadašnja revolucija hercegovačka početak večje i vjestnik i pramen velike katastrofe ove trule i smrdljive mrcine, koja nas je pod sobom preko četiri vieka jedno gnjavila i svu našu snagu v svoju trulež sisala, misleći se s njom podići i oživiti. — Da je zdvojnost uzrok hercegovačkoga ustanka, nitko neporiče, ali je odmah uz to i tvrda odluka došla: ili oslobođenje ili smrt.“ Vendar bi rajši slišali, da so Bosnjaki uže vstali, nego da samo govoré.

Češki „*Národní Listy*“ prinašajo iz Dunaja članek, ki pravi: „Novo rojenje Avstrije, na katero se je do sedaj zastoj čakalo, ima naenkrat postati resnica, na katero se je uže od davnaj zastoj čakalo in sicer na polji, na katerem bi jo svet najmanje pričakoval: na polji politične inicijative. Doma hočemo imeti mir, ergo moramo začeti kaj na zvonaj. Grof Andrassy se igra, da bi bil Bismarku podoben. Važne reči se kuhajo v ministerstvu in sicer se posebno hoče zakrivati tajnost, ki končno vendar mora na beli dan,

namreč, da je pet divizij avstrijske armade dobilo tajno povelje, naj prekoračijo hercegovinske meje, kakor hitro vstane postane nevaren za svetovni mir. Ta vést je tem važnejša, ker so baje dunajski listi dobili tajno prošnjo, naj se ta novica ne objavlja pred časom.“

Srbske vesti poročajo o razširjenj zaroti, ki sega celó na Ogersko, ter imajo prisiliti kneza Milana, naj se postavi ali na stran Hercegovcev, ali naj pak zapusti srbski prestol. Knez Milan je dobil pisma tacega obsega, v katerih se mu je pretilo celó z umorom.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. avgusta.

Iz Dunaja se poroča, da so Milanu rekli, da bode Avstrija ostala absolutno neutralna. Torej ima Srbija proste roke!

Češki časopis „*Brousek*“ je bil konfisciran zaradi članka, v katerem je pozival, podpirati Hercegovce. Policija čuva, da se v Pragi ne nabira.

O hrvatskih volitvah poroča naš dopisnik: Voljen je tudi Živković, zli duh narodne stranke hrvatske. Padel je Makanjevec dr. Sviličić v Križevcih. — „*Agramer Ztg.*“ duševno najbolj suh in pust list, ki prinese jedva vsak kvartal jeden izviren članek, se hoče 5. avgusta v nas zaletavati. Naj g. Frič za se skrbi.

Vnauje države.

Iz Črne gore so šli pod vodstvom voljenih poveljnikov Zimanića, Aleksić in Petrović, prostovoljci Hercegovcem pomagat.

O srbskem knezu pravi „*N. Fr. Pr.*“, da je prišel na Dunaj zaradi svoje — ženitve! Vzeti hoče nekovo princesinjo Sturdza, ki je bila dosedaj v Parizu. — Res, pravi, čas je sedaj, ženiti se, za vladarja Srbov, ko se srbski bratje v Hercegovini, snubeč svobodo, zlatno poročajo s smrtjo. A morda vest nij pravična.

Dosedanji turški poslanik v Parizu, Ali-paša, je odstavljen in ga bode pri francoske vlad namestoval Khalif-Scheriff-paša. Turčija hoče s tem svoje koristi pri francoske diplomaciji bolje zastopane imeti. Vendar je valjda tudi to, svoje osode ne reši.

Dopisi.

Iz Središča na slov. Štajerskem 3. jul. [Izv. dop.] Vsak dan moje oko radostno ogleduje vrste vesele učeče mladine

— katera hiti v našo šolo. Šola je tri-razredna, vendar prenapolnena z deco, tako da se bode počasi razširiti morala. — Mislim, da ne bode več, ako kratko stanje naše šole in nazore naših občin gledé šole razjasnim. Šolsko poslopje, popred v slabem stanu, je popravljeno, in šola s potrebnimi učnimi pripomočki prevedena, kar kaže, da je naš krajni šol. svet delaven. Imamo tudi drevesnico, v katerej je uže lepo število dreves vsajenih, kjer se otroci v sadjereji podučujejo. Pred štirimi leti sprožil je naš učitelj misel, naj bi naše občine kos zemlje za drevesnico omislile in ogradile. Odborniki vseh občin se snidejo k dogovoru. Središče obljubi oral brezplačno odstopiti, ostale tri občine Obrič, Šalovce, Adrijanec pa naj bi le ograjo oskrbele. Ali čujete! odborniki omenjenih občin tudi vto privolili nijso, rekoč: Ako Središče drevesnico želi, naj si jo naredi, naši deci tega treba nij. Središče je potem na svoje stroške drevesnico ogradilo. Tako je uže Središče mnogo za našo šolo žrtvovalo, ko so se druge občine malomarno vsemu odtegovali. — Leta 1813 je Obriška občina (prav za prav Grabe) odstopila učitelju Postružniku njivo, katero je vsa kučitelj kot last šole dosedaj uporabljal, in tudi tekoče leto si njo učitelj obseje. Ali to Obriškemu odboru nij šlo v glavo, da bi učitelj sedaj njivo uporabljal, ko ima uže tako veliko (?) plačo. — Posebno je to odborniku V. . . zasedalo, on da neko nedeljo pri cerkvi objaviti, da se učiteljeva njiva v najem daje. — A mislim, da se je možiček premislil, ker je učitelj brez ovire svoj pridelek pobral — pa vsaj bi se tudi močno opeknel, ko bi to storil bil. — Marsikateri bi mislil, da ta odbor vse občinske opravke točno izvršuje, pa kaka zmota! — 12. julija t. l. izrul je vihar pri cesti zraven cerkve jagned s korenjem iz zemlje in še sedaj leži na istem mestu. Odbornik V. bi modro storil, ko bi jagned s pota spravil, saj je on najbližji in vsak dan mimo hodi. O potih pa nij govoriti, ker v resnici ne zaslužijo tega imena. Pri šoli se steka toliko vode na pot, da bi mnogi mislil, da je jezero, pa občini se nepotrebno zdi tamkaj kanal narediti, da bi se voda odtekala, tako bi se odstranil neprijeten duh, ki šolske izbe polni, ter mladini na zdravju škoduje.

Tedaj le na delo g. V. Tukaj razvidite, da ga imate dovolj. — Storite tukaj svojo dolžnost.

razum zaničevanja vsega, kar ga obdaja in spominja njegove nesreče.“

Graščak nekoliko zbledi in se skriva vgrizne v ustnice pri teh Valerijinih besedah.

„Ne tako osorno, gospica,“ povzame posled. „Kdo vé, če vam ne bode žal svoje nepremišljenosti, in to prej, kot pričakujete.“

Ponavljam vam tedaj še enkrat svojo prošnjo. Pustite vse drugo, spolnite voljo svojega očeta, ter podajte mi v zakon roko. Vse, kar vidite, je vaše. V časti živite potem, vsaka želja se vam bere v očesu.“

„Gorje mi,“ vsklikne Valerija in pahne z belo roko graščaka od sebe, ki je objel pri teh besedah strastno nježno deklico, ter jo hotel poljubiti.

„Kdo vam je privolil to, kdo ukazal, napadati kakor ropar v samoti slabo žensko, ki se ne more maščevati z drugim, kot z

grenkim zaničevanjem do vas in vseh vaših brezbožnih besedij?

Motite se, če mislite preveriti s sladkimi besedami mene. Britke izkušnje zadnjih dnij so me storile neobčutljivo, jekleno za vse strahove.“

„Molči prevzetnica in pomisli, kje da si in s kom, da govoriš,“ kriči zdajci razjarjen graščak in odskoči, kakor z gadjim bičem zadet od Valerije.

„Še so moči, da strahujejo otročjo preširnost in ponos, in to tudi tebi ponosnica no odide.“

„Prosila vas nijsem ničesar, nikdar živela o vaši milosti, kako se predrznete torej, govoriti in soditi, kar je le vam in vaše vrste ljudem mogoče,“ odvrne pogumno in junaško Valerija v tem trenutku, ter se spne kviško v močno nasprotje, kakor bi jo bila navdušila neznana, nevidna moč in jej vli-

vala pogum v strašnem trenutku, v boju z močnim nasprotnikom.

„Se ve da, ko bi stal tu francosk častnik, izdajalec svojega domu in rodovine ter te prosil deklina kaj tacega in še kaj več — dovolila bi mu in se mu udala, kaj ne in bi se mu?“ pravi zaničevalno graščak in smešeč žensko slabo protivje.

„Izpred očij nesramnež, kdo ti je dovolil pohujšljiv izrek tebi, ki si se prikradel kakor razbojnik in tolovaj v mojo hišo, odpeljal kakor ujetnico žensko, ki ti nij storila nikdar kaj žalega in si upaš zasramovati in žaliti še tu, bridki osodi izročeno osobo. Tvojo nesramnost pa zakrivaš v domoljubje. Ali pomisli, da prej ali poznej je vse očito in da deklica, ki stoji zdaj pred toboj, je darovala v ljubezni do očeta, do domovja vse, vse, njegovo podobo, katero je nosila leta in leta na svojih prsih, le

Iz Gorenjskega 4. avg. [Izv. dop.] (Rimske toplice. — Nemiljski vodopad. — Okamenine na Gorenjskem.) Valvazor uže, slavni zgodovinar kranjski, v svojem delu omenja gorenjske „rimske toplice“ in njih zdravilno moč. Akoravno se jih tukajšnje bližnje ljudstvo z vspehom poslužuje, vendar so, kakor se kaže daljim krogom popolnem neznane. Zatorej naj mi bo dovoljeno omeniti kaj o njih. — Ne daleč od Kamnegorice (postaja Podnart, Rudolfova železnica) v divje-romantičneji dolini, po katerej teče precej velik potok Nemiljsica, izvira tik pod hribom studenec, ki je tudi v naj hujši zimi, ko vse od mraza poka, gorek kakor mlačen krop. Pod studencem je štirivoglata jama obzidana s kamenjem, v katero se topla voda nabira. Kdo jo je obzidal tega se ne spominja nihče, najstarejši ljudje pravijo Rimljanci. Nekaj o tem mora uže res biti to nam priča ime „rimske toplice“, ki je bilo uže za Valvazorja znano. Če tu pogledaš v vodo življenja, videl boš, da iz dna jame na vseh straneh ne prenehoma lezejo zračni mehurčki k površini. Naj gotoveje daje ta zrak vodi zdravilno moč. Dobro bi bilo, da bi kak kemik razkrojil vodo v prvine njene, ker je komaj malo ržna in bi vendar, ko bi bil oni zrak čista ogljena kislina, morala biti kislja precej. Da ima voda res zdravilne moči veliko, posebno za hrome, je tu mej ljudstvom zelo razširjeno in navel bi lahko na desetine ozdravljenih z imeni, toda ne bom segal v roko-delstvo „Daničarjevo.“

Nekaj sto korakov navzdol od toplice teče vsa voda zgoraj omenjenega potoka z velikim šumom v 15 do 20 metr. globok prepad. Toda kdor hoče ta velikansk vodopad videti v vsej divjej krasoti, gleda naj si ga od spod. Na straneh se dvigati skalnati steni navpik kviško, tu pa tam iščejo suhe korenine kacega grma, po skalnatih razpokah pičle hrane. Spredej buči voda čez skalo pené se, da na vse strani prše drobne kapljice in dajejo živelj mahovom in povodnim rastlinam. Da pa ne poreče, da opisujem morda kak strešni kap, povem naj, da se celo vpitje človeško, če je le nekoliko korakov oddaljeno v šumenji in bučanji popolnem izgubi.

Četrť ure od tu je vas Polšica ali prav za prav Polžica, znana po potoku enacega imena. Potok ima pa ime svoj od okamen-

jenih polžev, ki se tu v toliki množini nahajajo, da skale obstoje iz samih polžev. Razen navadnih so tudi turnčkasti. Prav pogoste so tudi školjke navadne (Anodonta cygnea) tudi morskih se ne manjka. Jako znamenito je, da se dobe tudi korale, ki se od še sedaj živih le malo razločijo (Astrea calicularis) in druga plemena, katerih jedno je po podobi jako rudeči korali (Corallium rubrum) podobno, se ve, da brez barve. Tudi je uže marsikdo na okamenjene rastline nalletel. Gotovo pa niso daleč žile premogove, posebno ker so ga uže pred nekaj leti kopali pa zopet popustili, najbrž zato, ker se jim uže prvi teden niso jeli vsipati stotaki izpod krampov. Kdor bi se z veseljem in dovoljenimi pripomočki preiskovanj lotil, gotovo bi se mu trud obilno poplačal. Dobiček bi bil tem večji, ker železnična postaja Podnart nij daleč od tod. Na vsak način pa bi zaslužilo to troje: rimske toplice, nemiljski vodopad in peterfakte večjo pozornost kakor dosedaj. Posebno vi domači turisti, ki po tujih gorah lazite, ali vam ne ostane toliko časa, da bi ogledali prirodina čuda domovine svoje?! —

Iz Zagreba, 5. avg. [Izv. dopis.] Včeraj so bile v Zagrebu in večjom stranom tudi po deželi saborske volitve. V Zagrebu so voljeni stari zastopniki Jakič, Krešić in Mrazovič. Protikandidatov nij bilo. Volitev se je udeležila komaj četrťina volilcev. Če se od te četrťine odbijejo uradniški glasovi, ostane za prave mestjane komaj ena desetina oddanih glasov. Devet desetih mestjanov tedaj na volišče nij prišlo! To je žalostna prikazen za naše javno življenje. In na tej rani bode še ena cela generacija болоvala. V našem saboru bode zopet tako imenovana „narodna stranka“ večino imela. Revidirana nagodba bo zopet tista ozka vojnica, v katerej se bode vse saborsko delovanje stiskalo. Stranka jugoslovanskega programa bo sicer močnejše zastopana, nego je bila v zadnjem saboru, narodna stranka bo pa, se vé da v veliko pohvalo Magjarov, zopet proti njej vse furije svoje strasti razpustila. In vendar ima denes v očigled dogodjajev na Turškem samo jugoslovanska, in ne špacificno hrvatska politika, Pandorin rog političkih uspehov v svojih rokah. Narodna stranka je s svojo politiko tudi to zakrivila, da se Srbstvo zmirom bolj in bolj na škodo hrvat-

stva širi, da se vodstvo jugoslovanske politike bolj in bolj iz Zagreba preseljava, ter da je naš sabor marijoneta postala v rokah ogerskih državnikov. Dr. Makanec je na dveh mestih voljen: v Samoboru in v Šiškem okraji, Miškato vič je propal v svojem dosedanjem volilnem okraji v Peterancu proti penzioniranemu majorju Šašiču. Živkovič, prvi banov doglavljenik, je propal na treh mestih. Ljudje, ki so najbolj proti Makančevi volitvi v Karlovcu delali, ter se najbolj njegovega pada veselili, ti ljudje bodo v sabornici samo na galeriji sedeti smeli. Kdor se na zadnje smeje, se najbolj smeje. Nemesis, ti si vendar malo preveč neusmiljena! — V Zlataru je voljen opozicijski Petar Horvat, v Rači Makančjanec Filip, v Koprivnici župnik Beruta, Subotić je na dveh mestih voljen, v Ivaniču je voljen opozicijski Kuneč itd. Kolikor se denes soditi more, bo narodna stranka večino imela, pa precej slabejša, nego je bila zadnjega sabora. Opozicija bo v manjšini, pa bo mnogo močnejša, nego je bila zadnjega sabora.

Nabiranje prineskov za Hercegovce je precej oživelo. Slovenca dr. Kopač in dr. Vidrič sta vsak po 50 gld. darovala. Čujem, da je tudi iz Zagreba nekoliko mladeničev na bojišče odišlo. Slava njim in sreča junška! — Naš sabor je sklican na 20. avgusta. Njegovo zasedanje bo kratko. Po konstituiranju izbral bo poslanike za skupni državni sabor v Budim-Pešti, ter bo potem odgođen, brž ko ne tja do vseh svetnikov.

Domače stvari.

— (V Gorici) so slovenski rodoljubi mej soboj nabrali prilično svoto za ranjene in v Avstrijo pribegle Hercegovince. Tudi po družih krajih Slovenije se je mej zaveznimi narodnjaki nabralo uže precej, in poslalo se bode. Javno pobirati ne smemo tu v Ljubljani in na Kranjskem. Zato ne moremo imen darovateljev javno razglasiti, ker deželna vlada žuga javnim nabiralcem s kazenskim postopanjem. Sicer mi ne nabiramo za upor, ampak za sirote, ali v današnjem času nij nič zaupati. Kjer gre proti Slovanu, tam vse sklicavanje na jasno besedo nič ne izda.

— (G. škof dr. Pogačar) se je vrnil v četrtek iz Dunaja v Ljubljano.

— (Imenovanje.) M. Lazar je imenovan za pravega učitelja na ljubljanskej učiteljskej pripravnici.

— (Iz ljubljanskega močvirja), kjer se kopljejo ostanki, prastarih vodnih poslopij in naseljenij, so ta teden zopet mnogo novega zanimivega izkopali, mej drugim jedno velikansko kost, hrbtno lopato, ki je mogla biti le od kakega hipopotama ali nilskega vola. Čudne živali so nekđaj prebivale tod po naši zemlji. — Omenjamo še, da so nekateri kmetje v okolici od početka baje sumili, da se zaklad ali „šac“ koplje. Sedaj ko vidijo stare „črepinje“ in in kosti pobirati, sodijo ti pratikarji po svoje, da so „škrjci“ v Ljubljani znoreli, ali ka-li.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka

in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih i

poštenosti, življenja neče, ne more darovati goljufivemu zapeljivcu kakor si ti, v imenu ljubezni do domovine.“

„Zvežite jo, odpeljite jo v temnico nesramnico, zblaznela je,“ kriči graščak ter plane proti deklici, kakor bi se hotel maščevati osobno nad njenimi razžaljivimi besedami.

A kakor nadzemska, orijaška podoba se mu postavi Valerija nasproti in pravi: „Skusi če imaš moč in pogum, a ne pozabi, da se ura maščevanja bliža, in da ista podoba, katerej kričiš izdajalstvo izpolni zaslužen kaznen nad tobój.“

„Gorje ti nesramnica, tako daleč se pregrešiš, tisti tvoj postopač naj se maščuje nad graščakom Selvanijem? Psi hlapčonski kje ste, odpeljite jo v temnico! Tudi vi ne ubogate? Tudi vi ste v zvezi z njo proti meni? Torej kaznuje naj te moja lastna roka, akoravno je predobra za beraškega plebejca.“

V tej priči potegne graščak iz žepa pištolo, in vstrelil — proti Amaliji, — ki se v tem hipu zgrudi v nezvesti na zemljo.

Kakor zblaznel zbeži, plašeč se lastne sence graščak po tem iz vrta mrmrajoč na pol razumljive besede: „Kaznoval sem jo, a to je premalo, staremu in vsem njegovim pajdašom pa zagodem drugo, — da pomnijo, kdo je graščak Selvani in kdo uporni beraški plebejci.“

Nenadni strel skliče vso družino. A videč bledega razjarjenega graščaka si nihče ne upa prašati kako in kaj. Strmeči se pogledujejo drug drugega, stoprv, ko se urno odpelje potem graščak, od koder je bil prišel hite na vrt in dvignejo onemoglo, krvavo Valerijo, neso v njeno sobo in polože kakor mrtvo, na belo posteljo.

(Dalje prih.)

otročih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodecu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je bolje, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravih svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravih svetnika Dr. Wurzerja,

Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagrađi vsa zdravila. Posebno koristna je pri driti in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v scalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravih svetovalec in člen mnogo učenih društev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Montona, Istra.

Učinki Revalesscière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimern, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Št. 80.416. Gosp. F. V. Beneke, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od

3. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalesscière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalesscière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

St. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Ditseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenji.

St. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšnji in hipohondriji.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespanji in hujšanji.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici i tišcanji v prsih.

St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznaejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

St. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalesscière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odrasčenih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehaštih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., i funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalesscière-Biscuiten v pušicah a 2 gold. 50 kr. a 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Mariboru Diechtl & Frank, v Celovci P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru M. Morio, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu in lekarnici usmiljenih sester, v Čerovicah pri N. Snirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberanzmeyer, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja ducajaka hiša na vse kraje po poštah; askaznicah ali povzetjih.

Ljubljana, Dorca 6. avgusta.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih . . . 70 gl. 95 kr.

Enotni drž. dolg v srebru . . . 74 . . . 20 .

1860 drž. posojilo . . . 112 . . . 20 .

Akcije narodne banke . . .	933	—
Šreditne akcije . . .	217	20
London . . .	111	35
Napol. . .	8	91
C. k. cekini . . .	5	28
Srebro . . .	101	20

Tužci.

5. avgusta:

Pri Slonu: Kraus iz Zagreba. — Wertzer iz Sevnice. — Kinsele iz Reke. — Herve iz Zagreba. — Barder iz Dunaja. — Schlichtinger iz Gradca. — Hofer iz Celja.

Pri Malit: Finck iz Gradca. — Holzer iz Trsta. — pl. Küstenfeld iz Gradca. — Dr. Petak iz Liberec. — Groser iz Trsta. — Schönbüchler iz Berolina. — Hofman iz Gradca. — Schmidt iz iz Gorice. — Zander iz Dunaja.

Pri Zamorci: Patat iz Dianuove. — Bizjak iz Kranjske gore.

Prava čebulja za brado,

katere učinek se garantira, pospešuje rast brade neverjetno hitro, tako, da dobé v kratkem času celó 16 letni mladeniči polno in veliko brado, kar potrjuje na tisoče spričevalov.

Vaše blagorodje!

Veseli me, da morem Vam poročati o meni poslani čebulji za brado, ki je res dobro sredstvo. Malo časa je, kar jo rabim ali zadostovala je, da sem dobil veliko brado. Za znanje moje potrebujem še dalje dva paketa, katera mi blagovolite poslati po pošti.

S odličnim spoštovanjem

K. Lindhardt.

Linc, 25. junija 1872.

Vaše blagorodje!

Blagovolite mi poslati po poštne povzetji 1 paket čebulje za brado. Isto so mi prijatelji priporočali, da je izvrstno sredstvo za bradno rast. Prosim Vas torej, da mi jo kmalu pošljete.

Opava, 5. decembra 1871.

Ant. Toman, gozdarski adjunkt.

Cena 1 paketa z priloženim navodom 2 gl. 10 kr. Po pošti 10 kr. več.

Skladišče ima na Dunaji: g. Filip Neustein, lekar I. Plankengasse. V Gradcu: g. H. Kiehauser, Sporgasse 3. (242—4)

North British and Mercantile

zavarovalno društvo proti ognji

v Londonu in Edinborghu. — Založeno leta 1809.

Zavarovalna istina: 39 milijonov v srebru.

Z Najvišjim potrjenjem za c. kr. avstrijske države se sedežem na Dunaji.

S tem javljamo, da smo s današnjim dnevom izročili gospodu

Valentinu Zeschkotu,

tovarniku in hišnemu posestniku v Ljubljani,

zastopništvo za Kranjsko in južno Štajersko.

Dunaj, dne 1. julija 1875.

Generalna pooblastnika:

Burger & Scharf.

P. T.

Naslanjaje se uljudno na gori omenjeno naznanilo, si jemljem ob enem čast javljati, da sem odprl

zastopniško pisarno

na glavnem trgu šte. 279, I. nadstropje

in mojemu sinu, gospodu

Gvidu Zeschkotu

izročil njega vodstvo, ozir. podelil i polnomočje za podpisovanje firme.

Priporočevaje se Vam najuljudneje, znamenjam se

s odličnim spoštovanjem

Valentin Zeschko.

(260—2)